

Předložená práce sleduje problematiku mateřských škol a rodičů. Cílem bylo zjistit představy rodičů o možné spolupráci, způsoby naplňování spolupráce, kde spatřují pedagogové rezervy ve spolupráci. Také, zda spolupráce rodičů a MŠ ovlivňuje chování dětí.

Stanovené cíle jsou formulovány poněkud široce, zvláště cíl č.2.

V teoretické části autorka dokazuje, že prostudovala dostatečný počet odborné literatury, která se často zaměřovala ale více na problematiku spolupráce rodičů se základní školou. Schází vysvětlení odlišnosti situace na mateřských školách. Teoretická část je nápaditě členěna do jednotlivých kapitol. Často obsah kapitol však neodpovídá stanovenému názvu. Za zcela zbytečnou považuji zmínku o výchově v pravěku, netýká se stanovené problematiky. Naopak v první kapitole postrádám názory Idy Jarníkové na spolupráci MŠ a rodiny. Stejně tak zmínky o školní zralosti neodpovídají názvu druhé kapitoly. V kapitole věnované učitelce mateřské školy schází požadavky kladené na pedagoga rámcovým programem. Za potřebné vysvětlit považuji: „donaedávna k nejdůležitějším a nejznámějším měrným zařízením ovlivňujícím kvalitu vztahu byla připravenost na školu. Dnes ji již nelze plně brát v úvahu, protože rodiče často využívají odkladu školní docházky.“

Část o evaluaci hovoří více o proměně vztahu učitel – rodič, což patří do jiné kapitoly. Ve 4.kapitole naprosto schází vysvětlení, co způsobilo větší zájem rodičů o spolupráci se školou, co ji umožnilo. V přehledech alternativních škol je metoda M.Montessoriové ochuzená o informaci, jak chápala M.Montessori roli dospělého, vztah MŠ a rodičů. Velmi podrobně a správně je zpracována problematika waldorfských škol, pouze schází vysvětlení, proč je jim věnován stejný počet stran jako ostatním alternativním směrům dohromady. Nesouhlasím s tvrzením, v práci ničím nepodloženým, že „spolupráce je do jisté míry i otázkou zvyku“.

Praktická část je sice nazvána *teoretická část*, ale seznamuje s hypotézami, s metodami šetření. Třetí hypotéze by prospělo rozdělení na dvě samostatné části. K získání odpovědi autorka použila metodu dotazníku učitelům a rodičům. Měla by vysvětlit, proč otázky dotazníků spolu příliš vzájemně nekorrespondují. Odpovědi jsou zpracovány do velmi přehledných tabulek. Proč jsou tabulky učitelských odpovědí rozděleny – jedny v praktické části, jedny v příloze, jedny bez tabulek – není vysvětleno.

Závěrečná diskuze je ke škodě práce velmi krátká. Přes uvedené připomínky práci doporučuji k obhajobě. Autorce se podařilo získat zajímavé odpovědi, k práci přistoupila méně tradičně, než jiné práce na toto téma. Nedostatkem práce je

- že získané informace nebyly řádně využity k objasnění zkoumané problematiky, místy práce působí chaoticky,
- práce má velmi špatnou jazykovou úroveň, téměř na každé stránce najdeme gramatické nebo stylistické chyby.

Navržené hodnocení – **dobře**.

